

Sagen er for saa vidt ikke ny, som den var fremme ved Finanslovens 2den Behandling og da gav Anledning til en ret langvarig Debat. Vi have tilladt os at gentage vort Forslag, fordi vi have ment, at det vilde være rigtigt at fastsætte nærmere Regler for, hvorledes disse Penge skulle udlaanes. Det er mig en Tilfredsstillelse her at kunne udtale, at siden denne Sag var til 2den Behandling, har den vakt megen Opsigt ovre i Jylland. Den har været til ivrig Diskussion baade i Pressen og paa Møder derovre. Jeg har faaet ikke faa Vidnesbyrd netop ovre fra de jyske Hedekommuner om, at det er en Sag, som de følge med den største Interesse, og at de derovre meget beklage, at den blev stemt ned ved Finanslovens 2den Behandling. Jeg skal straks give det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) Bekræftelse derpaa, han ser saa tvivlende ud. Jeg skal tillade mig at oplæse et Brev, jeg har modtaget netop fra Løvelkredsen. Det er kort og lyder saaledes: „Til Folketingsmændene K. M. Klausen og Harald Jensen. Undertegnede Hededyrkere udtale herved vor udelte Tilslutning til det af Dem i Folketinget stillede Ændringsforslag til Finansloven omfattende en Bevilling af 30,000 Kr. til Støtte for Hedeopdyrkning. Vi føle os overbeviste om, at Pengene let kunne fordeles gennem Sogneraadene i Hedekommunerne og burde uddeles som Præmie saavel for Hedens Opdyrkning som for dens Beplantning. Ligeledes burde der, som det ogsaa er fremdraget i Folketinget, drages Omsorg for, at der bliver let Adgang til billig Mergel til Hedejord. Vi tage derfor ikke i Betænkning at give det af Dem stillede Forslag vor bedste Tilslutning i Haab om, at det maa blive vedtaget. En saadan Vedtagelse vil være et Skridt i den rigtige Retning . . .

Formanden: Det ærede Medlem bruger for lange Citater af private Breve.

K. M. Klausen: Der er kun 5 Ord til Rest, og de lyde: „ . . . til Gavn for hele Samfundet“. Denne Skrivelse har jeg modtaget ovre fra Rinds Herred. Det ærede Medlem for Løvel ved godt, hvor det er, og den er underskrevet af 74 Hedehusmænd. Jeg har modtaget en anden Skrivelse, ikke just med samme Ordlyd, men med de samme Tanker, fra Nørlyng Herred — det ærede Medlem for Løvel ved ogsaa, hvor det ligger —, underskrevet af 36 Hedehusmænd. Det bliver til-

sammen 110 Hedehusmænd, og jeg tænker nok, at det ærede Medlem vil komme til at gøre nærmere Bekendtskab med disse 110 Husmænd ved de kommende Valg. Jeg har ligeledes modtaget flere Skrivelser fra Kellerupkredsen og fra Viborgkredsen fra en Række Hedehusmænd og ligeledes fra en Række Husmænd ved Holstebro og fra Ribeegnen. Fra en Række Husmænd paa Bornholm har jeg ogsaa faaet Meddelelse om, at de glædede sig til dette Forslags Vedtagelse. De ønske ikke, at Pengene skulle fordeles gennem Kommunerne, de sige, at der er ingen, der bedre kan fordele dem end Husmandsforeningerne. Det er ogsaa saaledes, at der er intet Sted i Landet, hvor Husmændene ere saa stærkt organiserede som paa Bornholm, hvor der i hvert eneste af Øens 15 Sogne er dannet en Husmandsforening, og det vilde derfor være en naturlig Opgave, om disse Husmandsforeninger fik Lov at gøre Indstilling om, hvilke Mænd de fandt værdige til at modtage disse Præmier. I lange private Breve skildre disse Folk for mig det Slid, de have, den Nøjsomhed, hvormed de friste Livet, hvor vanskeligt det er for dem, særlig i de første Aar, at komme igennem, og hvor kærkomment det vilde være for dem at faa en Hjælp som den, her er tiltænkt dem.

Det er ikke store Penge, indtil 100 Kr. pr. Td. Land, men selv om en saadan Mand kun fik fra 50 eller 75 Kr. op til 100 Kr., vilde det netop for en Mand, der er saa nøjsom, som disse Folk ere, ikke være en lille Skilling at faa. Det vilde sikkert være en god Hjælp og vilde opmuntre ham. Han vilde deraf kunne se, at det Arbejde, han gør for at kultivere vort Land, blev paaskønnet fra de højeste Steder. Jeg vil derfor tillade mig paa det bedste at anbefale dette Forslag. Jeg vil sige, som jeg sagde før, at jeg neppe nogen Sinde før har talt om en Sag her i Rigsdagen, som har fundet saadan Genlyd i Befolkningen som denne; det vidne de talrige Henvendelser om, som jeg har modtaget fra Landets forskellige Egne. De Herrer stemte denne Sag ned ved 2den Behandling, og de have ogsaa Magt til at stemme den ned ved 3die Behandling, men fordi de Herrer slaa den ihjel her i Tinget, lever den dog lyslevende omkring i Landet, derom vidne disse Henvendelser. De Herrer kunne være sikre paa, at naar de komme ud i Hedekommunerne og holde Møder, ville de møde dette Spørgsmaal fra det ene Møde til det andet. De Folk derude kræve, at Staten træder til og støtter